

ಪರಾಷ್ಟ್ರವು. ಮನಸ್ತುಪಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದವು. ಒಬ್ಬರ ಕಪ್ಪುಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸುಂದಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು. ಆಗಾಗ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಂದಿರು. ಇದೇ ಉಲ್ಲರು ಹೋಸ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೊಡಗಿತು.

ಮೇರ್ಪ್ರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೂಲಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿದ ಜನರು ಸೇರಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ನಾಲ್ಕುರು ಹಿರಿಯರು ಹಾಗೂ ಇವರು ಯುವಕರು ಸಂಘದ ಪದಾರ್ಥಿಗಳಾದರು. ಶಂಕ್ರಾಂತಿ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಯ್ದೆಯಾದರು. ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟೆ ಹತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕನೇರವ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾದ. ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿರಾನೀ ಅಂಗಡಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಗಡಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳಾಗಿ ಉಲರ ಜನ ಈ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಅದುವರೆಗೆ ಉಲರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗಿಂತ ಅಗ್ವಾಗಿ ಈ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳು ಲಷ್ಣವಾದವು. ಉಲರ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮೇರ್ಪ್ರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯುವಕ ಸಂಘವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಯುವಕ ಸಂಘ ಒಂದು ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಜನ ಹೋಸ ಲೋಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡರು.

ಕೂಲಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಜನಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಕಾರರ ಸಂಘ ಸಮಿಖ್ಯಪ್ರಜ್ಞಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂಘವೇ ನಿಯುತಿಸಿಕೊಡಿತು. ಸಹಜವಾಗಿ ಕೂಲಿಯ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟಿಗಳಾದವು. ಕೂಲಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ವಯರು ಕೂಲಿಕಾರರ ಸಂಘದ ಪದಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಸಹಜ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಚೇರ್ಪುನ್ನರ ನೇತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿದರು. ‘ಇದು ಅರ್ಥಿಯಾಯ್ದು ಚೇರ್ಪುನ್ನೇ ಏನಾದ್ದು ಮಾಡದೇ ಹೋದ್ದೇ ನಾವು ಚೇವನ ಮಾಡೋದು ಕಪ್ಪ’ ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡರು. ‘ಎಲ್ಲಾ ಆ ಮೇರ್ಪ್ರೇ ಮಾಡ್ಡಿರೋದು’ ಎನ್ನತ್ತ ಚೇಮನ್ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೂಲಿಕಾರರ ಸೌಸೈಟಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ನಾಲ್ಕು ಯುವಕರೊಡನೆ ಪಂಚಾಯತ ಕಚೇರಿಗೆ ಒಂದ. ಚೇರ್ಪುನ್ನು ಆಸನಾರೂಢರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಪನ್ನಯಾ?’ ಅಂದರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ. ‘ಚೇರ್ಪುನ್ನೇ ಗ್ರಾಮಸಭೆ ಯಾವಾಗ ಕರೀತಿರಿ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ. ಚೇರ್ಪು ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. ‘ನಿನಗೇನಯ್ದು ಸಂಬಂಧ? ಅದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿದೆ’ ಅಂದು. ‘ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೇದು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಮಸ್ಥ. ಪಂಚಾಯತದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದಿದ್ದು ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕು. ಶೋಚಾಲಯ ಕಟ್ಟಿನೋಡಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಸಭ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡಿದೆ ಅಂತ ಪತ್ತಿಕೆಲ್ಲಿ ಒಂದಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಏವರ ಬೇಕು’ ಅಂದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

‘ಇದನ್ನು ಆ ಮೇರ್ಪ್ರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಾ?’

‘ಇದಕ್ಕಾಕೆ ಮೇರ್ಪ್ರು ಬೇಕು? ಯಾಕೆ; ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಒಂದಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಾ?’

‘ಅದನ್ನು ಕೇಳೋಕೆ ನಿಮ್ಮ ವಾದಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳೇಬ್ಬು ಹೋಗು’ ಎಂದು ಏರಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು ಚೇರ್ಪನ್.

‘ನಿವು ಸಭೆ ಕರೆಲಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ನಾವು ಮೇಲೆ ಬರಿಬೇಕಾಗತ್ತೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ